

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبار
بین بوم و بر زنده یک تن مبار
همه سر به سرتن په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۰۱۶ نومبر ۲۴

دری پنځوسم مجلس(په اختیار او آزمایښت کی)

دسي شنبې په مابنام ۵۴۵ هجری قمری کال دروژی دمیاشتی په اوومه شیخ(رضي الله تعالى عنه) و فرمایل: خلک اوپه خانګری توګه هغوي چې ادعا لري باید آزمایښت شی، خکه که آزمایښت نه وي، نوډيرکسان به دولابت مدعيان وي، ددي اصل پربنست یوه له بزرگانو څخه فرمایلی: (آزمایښت پرمدمعی ضرور دی، ترڅو هرڅوک بی ځایه ادعا ونکړی).

دولی نښان صبر او بردباری ده دخلکو دآزار او اذیت پروراندی. اولیادنو رو دعیبونو پروراندی راندی دی اوکانه، خانونه دوى ته وقف کړي. (**حک للشیء يعمي ويصم**) - «دیوه شی سره علاقه سری ړوند اوکون کوي». خدای پری ګران دی اوله هغه پرته بل نه ګوری اونه دغیرکلام اوري. له خلکو سره په بنه ژبه او مدار اسره خبری کوي، متنهی دخداي دامر پروراندی په نافرمانانو باندی په غصه کېږي. دوى حاذق او ماهر طبیبان دی چې ده درد دوا پېژنۍ، او طبیعی ده چې طبیب تولی بیماری په یو دول دارو نه درملنه کوي. دوى دخداي پروراندی دا صاحابو کهف په څيردي، چې دخداي په امر جبرئيل(عليه السلام) ځای په ځای کول، او دوى دحق دقدرت لاسونه بدلوی.

د محبت لاسونه ددوی زironه متحول کوي، اوله یوه حال څخه یې بل ته اړوی. دنیا یې ده ټالبانو(غوبښتونکو) ته او آخرت یې هم ده ټالبانو(غوبښتونکو) ته او خلکو خوشی کړي، او خپله دمولا په عشق کې بوخت دی. که دنیا له شتوڅخه کوم څه ولري او څوک یې ترى وغوارې، بخل نکوي او عطا کوي یې، آن تردي که دآخرت ثواب هم ترى وغوبښتل شی ، بېنى یې. دنیا یې فقیرانو ته او آخرت یې هم هفوته چې په طلب کي یې کوتاهی کړي وربنلي ده، او دخان لپاره بوازی دآخرت او دنیا د خالق او پیداکونکی غوبښتونکی دی، او دا په دی خاطر ده چې پوستکی چې خدای ته لاره نلري ، پري ایښې، او معزچې هماغه دقرب حقیقت دی پېژندلی او غوبښتونکی یې دی.

یوه له بزرگانو څخه(د خداي رحمت دی وي پری) ویلى دی: (پرته له عارفه بل څوک فاسق ته موسکانه کوي)، عارف دی چې ده ټالبانو(غوبښتونکو) ته او راهنمایي کوي یې. بنکاره ده چې پرته له واراسته عارف څخه بل څوک په دی کارتونمند ندي، نه زاهد اونه عابد اونه هم نور.

څرنګه عارف پرکناهکارانو مشق او رحیم نه وي؟ دوى دالهي رحمت سرجیني او دنټوبي موضوع او برکت دی. د عارف څلک له رباني اخلاقو څخه دی، دوى زيارباسي چې ګناهکاران دشیطان له لاسونو ژغوری، دشهوت او دنټس د هواخخه یې ژغوری. که چېږي یوله تاسو خپل او لانونه دیوه کافر په لاسوکي اسيرو ويني، آيا ده ټالبانو(غوبښتونکو) ته او د خلاصون لپاره به

زیارونه باسی؟ په همدى دول عارف هم تول خلک خپل اولاد غوندی گنى. عارف لومرى خلک دحکم په ژبه چى هماگه امرونھى دى ترخطاب لاندى راولى، اوبيا دعلم په ژبه، يعني په سراوباطن.

عَزَّوْجَلَ خدای رسولان داسمانی کتابونو سره دخلکو خواته را استولی ترخو خلکوتە دده دعنياتوشارت وركى، اوله عذابه يى برحذروساتى، اوتحجت پری تمام كىرى. چاچى دانىباوكرامو په فرامينو عمل كىرى، اوظاهرى حكم يعني شريعت يى اجراءكىرى، دباطن حكم اودىسرخخه لكه ديوه چورگونى پشان چى دمورخخه خواره اخلى، بهره پورته كوى. انسان چى كله دحکم او عمل مقام، يعني ئاظهراوباطن مقام تە ورسيد، په واقع كى داسى مقام تە رسيدلى دى چى ترتىولو لوره مرتبه اومنزل دى، اوهركله كه يى دزره صفا ترلاسه كىره، دده دصفا پشان به بل موجود پيدانشى، اوهركله كه دقرب مقام تە ورسيد، ترده بل كسى مقرب نشتە.

جاھل په ظاهرى سترگوکنل كوى، او عاقل دباطن په زيره، نوھكە دننيا له تولو خلکو غايپ دى، اوپرته له خدايە بل چە په نظركى نلرى، اوپه دى وخت كى وابى: «**هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ**» حق عَزَّوْجَلَ دھغە ئاظهراوباطن او اول او آخر او دمعنى صورت گرزي، پرته له خدايە بى په سترگوکى چە نه پاتيرى، او دامحبت بى په دننيا او آخرت كى په وجود كى ثابت او پايداره دى، اوپه تولو احوالاتو كى دخايى سره سازگار او راضى دى، دخايى داوا مرو په ترسره كولو كى دنورو له سرزنش چخه نه ويرىرى، همداسى چى يوه له بزرگانو چخه ويلى: (دخايى رضا دخلکو په رضا كى مه كورى، بلکه دخلکو رضا دخايى په رضا كى وغوارى).

ھە زيره چى باید دخايى په لاره كى مات كىرى، مات كىره! اوھە زيره چى باید دخايى په خاطر ورغول شى، ورغوه. شيطان، شهوات، دنفس هوا اونابابه دوستان ستا دېمنان دى، له دوى چخه ليرى اوسي، ترخو دھلاكت په بند كى دوب نشى. علم زده كرە ترخو پوه شى چى له دى دېمنانو چخه چرنگە ليرى شى، اوپوه شى چى باید دخايى چرنگە پېستش وکرى، چكە خالصانە عبادت او كوركۈرانە اطاعت درست ندى. پېغمبر اکرم(صلى الله عليه وسلم) فرمائى: (مَنْ عَبَدَ اللَّهَ بِجَهْلٍ كَانَ مَا يُفْسِدُ أَكْثَرَ مِمَّا يُصْلِحُ)-«ھەرچاچى په ړندوالى او جهالت سره دخايى عبادت وکر، فساد يى له صلاح چخه دېردى». جاھلانه عبادت کوم ارزښت نلرى، اوپرته له اخلاصه عمل هم گتە نه رسوي. هر عمل چى له اخلاص سره مل نه وي، دقیول ور نه گرزي. كە عالم وي او عمل دونه كر، علم ستا پر ضد يو حجت دى. پېغمبر اکرم(صلى الله عليه وسلم) فرمائى: (الْجَاهِلُ يُعَذَّبُ مَرَّةً وَالْعَالَمُ سَبْعَ مَرَّاتٍ)-«جاھل یو خل تر عذاب لاندى راخى، ولى عالم او وه واره». جاھل تە ويل كىرى ولى دى علم زده نكى؟ او عالم تە ويل كىرى ولى دى په علم عمل ونكى؟ پس علم زده كرە او عمل پری وکرە، چى دننيا او عقبي خيربه ترلاسه كرى. هركله كه ديوه كلمه له علم چخه زده كرە او عمل دى پری وکرە اوھە دنوروتە ورزده كرە، دوه ثوابه به ترلاسه كىرى، يو دعلم ثواب اوبل نوروتە دزده كولو ثواب. دننيا دتىارو په خيرده او علم په هغى كى درينا غوندى، هرچاچى علم زده نكى په همدى تيارو كى به پاتە شى، او داعمالو فساد به يى له صلاح چخه دېردى.

اى چى دعلم مدعى يى، علم نباید دھوئ اوريما اونفاق دشيطان له لاسونو چخه واخىستل شى. په ئاظهره له دننيا بىزارى بنكاره كوى، ولى په باطن كى، هغى تە راغب يى، دغە زهد باطل دى، او تە په دى صورت كى معاقب يى، چكە دخايى پروراندى دى نيرگ كرى دى، اوپوه شە چى دخايى ئاظهراوباطن دواړه وينى، او دخايى لپاره بنكاره اوپت دواړه یوشان دى، دهريوه له زيره او باطن چخه خبردى. ووايە! چە رسوايى! چە بى شرمى! چە دول دخايى زما په كرو شپه اوورئ خبردى! هغە زما په اعمالو ناظtro او زه ترى غافله اوبي آزرمە، پس راشە اوله دى بى شرمى او وقاھت چخه توبه وکرە، او اومرو په ترسره كولو اوله منھياتو چخه په چە كولو خان ورته نيردى كرە، ئاظهرى او باطنى گناوى پېرېيدە، دننيکو اعمالو په ترسره كولوکى زياروباسە، دخايى دوست و گئە ترخو هغە هم تادوست وگنى.

هرکله که خوک په خدای گران شی، پرته له کفارو اومنافقینو به په تولو خلکو گران شی. دهرچاپه زره کی چی ایمان حای په خای شوی وی، موندان پری گرانیوری، اوهرخوک چی په زره کی نفاق ولری، موندان ورته دینمنان بنکاری. دکفارو، منافقینو اوشیطان اومنافقابلیسانو بغض اوکینی ته مگوره، دوی شیاطین الانس دی. موقع مونم عارف له خلکو لیری اوخلالق ته رسیدلی دی-حکه پوهیرو چی خلک دنه دکتی اوتاوان په رسولو نه توانیوری. پس په تول وجود سره حق په وراندی مقیم دی. حکه یوازی هغه دی چی کولای شی اوینایست ددی لری چی دخلکو فریدارس اوفرمانزروا وی. له خانه هیخ بول قدرت اوتونان نلری، اوهرخوک چی په دی مقام کی تثبیت شول، له هرلوری به ورته معنوی خبراویرکت مخ راوری.

پخپلو پوچواو بی بنسنیه ادعائکانو (اولیاء الله) دقوم مزاحم مه کیره، دامقام په تمنی اوهیله لاس ته نه درخی، داهجه مقام دی چی ترڅو سترګی دننیا اودهغی له اسبابو نه تری، نه ترلاسه کیری. مقصود ته نه شی رسیدای، مګرتڅوچی پنه دخلکوله دروازی لنده نکری، بری ته نشی رسیدای ترڅوزره اوعقل متوجه نکری، ترڅوچی خلکوتنه دشاد اوخلالق ته مخ نه وی شوی، ترڅوچی ظاهری صورت خلکو اوباطن اومعنی دی خالق ته نه وی شوی، دی مقام ته نشی رسیدای. اوکله چی دی مقام ته رسیدای، هغه وخت دی چی زره به دی دملائکواوانبیاوزیروپیشان وکرزی، اوددوی دمعنوی شراب او طعامه به برخمن شی، او داهجه امردی چی په باطن پوری تیلی، نه په ظاهری صورت. لویه خدایه زموبیزروونه پاک کری، اوله حانه پرته موله غیروبی نیازه کری، معلم له ماشومانو اودهغوي له کوروبي نیازه کری، بلکه دهه کوردپوهی دزده کری خای وکرزوی، خدایه ته پوهیرو چی داوینا پرماغله وکره، مایه هغی کی معذروکنه، له تاخخه غواړم هغه څه چی مقردی دزره اوباطن په صفاتره یی راته آسانه وکرزوی.

(ای قومه) تاسو داسی مه انګیری چی له تاسو څه اخلم، داسی نده، زه دغونښتنی لاسونه خدای ته غزوم نه تاسوته. ترڅوچی له تاسوسره و م تاسومی نه پیژندلای، ولی کله چی له تاسو جلاشوم، ستاسو ماهیت راته خرګندشو. پوه شی چی زه دمنافقینو راپرزوونکی او دعارفانو پیژندونکی یم. منافقین مانه دعطا اونمن په وجه نه ملامتم، حکه زه خپله روزی دهغی درګاه نه ترلاسه کوم چی دهغی خدمتگاریم او هغه دحق عزوجل درګاه ده. ای دبصیرت خلوندانو، نه وینی چی خرنګه ملاترلی په خدمت بوخت یم؟

پوبنتونکی و پوبنتل چی دحق رسول (استاذی) انبیاو ته جبرئیل علیه السلام دی، پس اولیاوتنه دخدای استاذی خوک دی؟ حواب ورکرل شو، چی داولیاو سره دخدای اربیکه پرته له واسطی ده، او په خپل رحمت اولطف چی هرڅه وغواری ددوی زیرو اوباطن ته یی الهام کوی، او په خوب او ویښتوپ کی دباطن او زره په سترګو کتل کوی.

(ای قومه) پوه شی چی دننیا حرصن اوحب تاسو دخدای له معرف او پیژندی څخه لیری کری یاست. آخرت په یاد راولی او دنیا پریزدی.

لویه خدایه! په خپل کرم او بیننه سره مونږ مکرم وکرزوه، مونږ ستا بندگان یو، دخپل عنایت څخه یوه ذره دمونږ دحال هم شامله وکرزوه.

«ربنا آتنا فی الدنيا حسنة و فی الآخرة حسنة و قناعذاب النار» آمين.